

Az Úr nem ment el, itt maradt.
 Óbelőle táplálkozunk.
 Óh különös, szent, nagy titok!
 Az Istent esszük, mint az ősz
 törzsek borzongó lagzikon
 ették-itták királyaik
 husát-vérét, hogy óriás
 halott királyok ereje
 szállna mellükbe - de a mi
 királyunk, Krisztus, nem halott!
 A mi királyunk eleven!
 A gyenge bárány nem totem.
 A Megváltó nem törzsvezér.
 Ereje több, ereje más:
 ő óriásabb óriás!
 ki két karjával általér
 minden családot s törzseket.
 Egyik karja az Igazság,
 másik karja a Szeretet...
 Mit ér nekünk a Test, a Vér,
 ha szellemében szellemünk
 nem részes és úgy vesszük Őt
 magunkhoz, mint ama vadak
 a tetemet vagy totemet?
 Áradj belénk hát, óh örök
 igazság és szent szeretet!
 Oldozd meg a bilincseket
 amikkel törzs és vér leköt,
 hogy szellem és ne hús tegyen
 magyarrá, s nőjünk ég felé,
 testvér-népek közt, mint a fák,
 kiket mennyből táplál a Nap.
Babits Mihály: Eucharistia

KOINONIA XXVII. évfolyam 7. szám 2020. július

EMLÉKMISE – BULÁNYI 10	4444
Farkas I.: Mese az öreg szőlősgazdáról	4449
Kovács L.: Sikertörténet?	4449
Schanda B.: A hierarchikus viszonyok	4458
Kun J. V.: 16 Gyerek	4461
Kovács V. O.: Évszázados hagyományok	4463
Hankó V. Ha valaki segítségre szorul	4465
Farkas I.: Szerepeket játszunk	4468
Vincze E.: „Fényesebb a kardnál a ...	4471
Bulányi Gy.: Krédó...	4475

«Az emberi elköteleződés folyóirata – családunkért, nemzetünkért,
 mindenkiért – Isten Országá megvalósulásáért.»
 Elérhetőség: koinonia.tarsak@gmail.com

SZILVÁSY LÁSZLÓ

BULÁNYI 10. (VÁZLAT A SZENTBESZÉDHEZ)

Kedves Testvérek!

Sok szempontból lehetetlen vállalkozásnak tűnik ma beszélnem:

- Nagyon félek minden olyan prédikációtól, ahol olyanokhoz kell szólni, akiket nem ismerek
- Nem vagyok a Bokor közösség tagja
- Nem éltem együtt sokat Gyurka bácsival: az ő életének utolsó három évét töltöttük együtt, így nincs sok személyes emlékem róla

- Tartományfőnök vagyok, vagyis az egyházban valamiféle hatalomgyakorló szerepben vagyok
Ha azonban jobban belegondolok vannak kapaszkodóim:
 - Bár akkor nem tudtam, de már kecskeméti piarista diákként találkoztam Gyurka bácsi szellemiségével:
 - o Ott tanultam Szegheő tanár úrtól a Megkötöm magamat kezdetű éneket (amiről sokkal később tudtam meg, hogy a Bokor himnusza)
 - o A nyári gyalogtúrákon az osztályfőnököm naponta misézett nekünk (más túrákon nem) és egy kis keresztet körbeadva beszélnünk kellett magunkról, az evangéliumról, sőt a kánont is körbeadtuk (remélem nem lesz ezért baja), úgy olvastuk fel. Szerintem ez is Totya és rajta keresztül Gyurka bácsi befolyása volt
 - Aztán már piaristaként 1998-ban Szegedre kerültem, ahol az első házfőnököm Szegheő Jóska volt ismét: és így rendszeresen olvasni kezdtem az Érted vagyok-at
 - És aztán 2007-től, amikor Pestre kerültem megismerhettem Gyurka bácsit is
Milyennek is tapasztaltam őt? Prófétainak és emberinek egyszerre
 - Prófétainak, mert a mondataiból, a kérdéseiből kihallatszott a „kényelmetlen” szembesítés az evangéliummal, Krisztussal
 - o Jel volt, amihez viszonyulni kell
 - o Nem volt ennél kisebb mércéje, a megalkuvás nem tartozott a fogalomtárába
 - o A próféták általában nem szelíd embereke: úgy nehéz kényelmetlen igazságokkal szembesíteni
 - A prófétáknak nem könnyű az élete: ellenséges velük az a világ, ahol prófétaként megjelennek
 - Nevelés a piarista iskolában (1976): megint csak prófétai gondolatok
 - És emberinek a maga gyöngeségeivel, makacsságaival, melyek persze az idős korából is fakadtak
 - o Legkedvesebb történetem ezzel kapcsolatban, amikor fejébe vette, hogy február elején ő lemegy néhány hétre Óbudavárra: a házfőnök sehogy sem tudta lebeszélni, Gyurka bácsi még egy segítőt is talált magának, aki vállalkozott rá, hogy lemegy vele. Egy hétfőn késő este, 8 óra után indultunk el, mert a házfőnök engem kért meg, hogy szállítsam le őket. A hölgy télen, hóban magas sarkú csizmában készült, már ekkor sejtettem, hogy itt valami félreértés lesz. Hó, járókeret, dühösség, hazajövetel, beszélgetés Szentháromság ünnepéhez?
 - Isten az embert saját képére teremtette férfinek és nőnek
 - o Vagyis minden, ami emberi valahogy az istenképiségünket erősítik (persze vannak ember alatti viselkedések is)

- Vagyis a családban megélt szeretetnél nincs semmi, ami jobban megmutatná nekünk, mi is a Szentháromság
 - o Jó esetben a családban tanuljuk meg a legfontosabb értékeket és a családban kapjuk a hitünk csíráit is
 - o A családban tanuljuk meg, hogy néha hibázunk és bocsánatot kérünk és itt tanuljuk a megbocsájtást és az irgalmat is
- Gyurka bácsival néha vitatkoztunk, általában az Ószövetségről, néha Szent Pálról.
 - o Gyurka bácsi szerint az ÓSZ istene bosszúálló és kicsinyes
 - o Szerintem az ÓSZ-i isten az, aki mindig újra és újra irgalmas: megbocsájt és újrakezd
 - Ábrahám
 - Mózes
 - Ozeás
- Nekem az én ÓSZ értelmezésem jobban segít megérteni az ÚSZ-et és a Szentháromságot
 - o Ha az egy isten egy szeretetközösség, akkor érthető, hogy mi miért vágyódunk annyira ugyanarra
 - o Ha az egy isten egy megbocsájtó és irgalmas közösség, akkor érthető, hogy miért vágyunk mi is állandóan erre
- Istenben ott van a tökéletes és radikális szeretet és ugyanakkor az emberi gyöngeség iránti irgalom is és így Gyurka bácsi a maga prófétai, radikális Krisztus követési igyekezetével és az emberségével pontosan a Szentháromsággal való teljes közösségre készítette fel magát és inspirálta mindazokat, akik szerették és tisztelték őt.

KOVÁCS LÁSZLÓ

BULÁNYI 10

Testvéreim!

Megköszönöm a szervezőknek és a házigazdáknak, hogy Gyurka testvérünk halálának 10. évfordulós miséjén a hálaimát mondhatom.

Gyurka, 20 évvel ezelőtt a hálaimáról azt írta a Naplójába, hogy szereti a mise végén a hálaimát, mert ott összefoglalhatja a napot egy pótelmélkedéssel (Napló 2000-2001 56. o.).